

Xisca Aguiló

Pedagoga

Per què els agrada tant disfressar-se?

Mitjançant les **disfresses** l'infant diu o fa allò que no diria o faria si no portàs aquest **vestit** diferent a sobre

INFORMACIÓ.
La disfressa que triï el nin ens pots suggerir trets de la seva personalitat.
DAVID BORRAT

Aquestes darreres setmanes a Espanya s'ha celebrat el Carnaval (Carnestoltes) i tant a pobles com a ciutats s'han vist a infants –i no tan infants– disfressats per tots els racons. Però no s'hauria d'esperar a Carnaval, o seguint altres modes, a Halloween, perquè els nins es disfressin, ja que fer-ho pot resultar un joc divertidíssim i a la vegada pedagògic. A la majoria dels infants els encanta disfressar-se, posar-se roba de gran, maquillar-se, ser un altre... Disfressar-se és una manera més de jugar, de divertir-se i, sobretot, d'aprendre. Quan els nins es vesteixen d'una altra persona o d'un personatge s'imaginen una història amb aquesta disfressa, deixen anar la fantasia, l'espontaneïtat i la creativitat. Per això és recomanable jugar a disfressar-se al llarg de tot l'any. Per exemple, podríem deixar sempre els vestits a

l'abast dels nens, a la seva habitació o a la sala de jocs, com ho fem amb qualsevol altra joguina i no guardar-los en una caixa plena de pols al fons de l'armari.

Una manera de jugar

Disfressar-se no és només triar un vestit per dur un dia a una festa, sinó una manera de jugar i d'aprendre. El joc amb disfresses fomenta moltes de les capacitats dels més petits. La imaginació, la creativitat i la fantasia quan creen les seves pròpies històries per imitar el personatge del qual s'han disfressat, l'empatia en posar-se al lloc de la persona o el personatge del qual va vestit, la memòria, ja que han de conèixer el personatge per imitar-lo, el desenvolupament d'habilitats socials i la relació amb els altres, ja que estimula el joc en comú i ajuda a afavorir el diàleg i la interacció social. Mitjançant les disfresses l'infant diu o fa allò que no diria o faria si no por-

tàs aquest vestit diferent a sobre. Per això també desenvolupen la capacitat d'interpretar, de posar-se en la pell d'una altra persona i d'actuar com ho faria algú que no és ell mateix.

Si deixam que siguin ells mateixos que triïn la disfressa, els adults rebem molta informació sobre ells i podem treure més profit de la decisió que prenguin. Ens pot suggerir trets de la personalitat de l'infant que estan ocults o interessos i inquietuds que no co-

munica. Així, si el nin és feble i es disfressa de superheroi, potser és perquè li agradaria tenir més força o perquè li agradaria cridar més l'atenció. En canvi, si tria personatges violents o agressius pot ser que estigui reconduint sentiments de ràbia, d'ira o de frustració que té a dins i que durant el dia a dia no verbalitza ni expressa. Aquestes interpretacions no són científiques, ni cent per cent objectives, però sí que ens poden servir d'ajuda o de

guia per conèixer més els nins i nines. Quan un nin es disfressa també ens ajuda a descobrir com percep els adults que conviuen amb ell. Per exemple quan es disfressen del pare o de la mare i actuen com a tal, ens mostren la imatge que tenen dels seus progenitors, cosa que traurà a la llum la reflexió sobre la relació que mantenen els pares amb els fills.

Funció simbòlica

A partir dels 2 anys comença a aparèixer en les persones la funció simbòlica, que permet a l'infant començar a utilitzar els símbols que representen objectes que no hi són. La disfressa potencia el pensament simbòlic, típic dels moments de joc dels nens d'entre tres i set anys. El joc simbòlic sol consistir a imitar activitats dels adults, com ara simular algunes professions, cuinar, conduir o tenir cura d'un nadó i quan es disfressen solen pensar en aquest sentit. Per mitjà del joc simbòlic l'infant pot expressar les seves pors i modificar la realitat d'acord amb les seves fantasies i tal com ell desitja. Mitjançant aquests jocs també aprenen a negociar i a pactar per resoldre els conflictes o les possibles dificultats que hi pot haver. És per tot això que en les escoles i en els centres de lleure tenen un racó on l'infant pot triar a qui vol representar i perquè pugui expressar les seves vivències lliurement. Els educadors i educadores empren el joc de les disfresses com un joc simbòlic, com un recurs perquè de manera natural puguin representar i

interioritzar la realitat que viu l'infant.

Encara que de vegades ens compliquem amb vestits impossibles, jugar a disfressar-se és facilísim. No necessitam costoses peces de roba de grans magatzems, només cal obrir tots els armaris de la casa i donar als nins i nines carta blanca per agafar el que vulguin. Si tenim la possibilitat de fer la disfressa a casa i que el nin s'involucri en el procés, millor.

D'aquesta manera anam iniciant el joc des del moment de la preparació. Quan es tracta de disfressar-se, el primer és passar-ho bé. Deixar que els nostres fills triïn de què volen vestir-se, perquè és un gran moment per desenvolupar la seva creativitat. Ells, a més de decidir fins a quin punt es posaran en la pell dels personatges, podrien decidir com volen elaborar el seu propi vestit. Per disfressar-se del cavaller més valent del regne, en tenen prou amb un simple pal; per ser l'heroïna més forta de l'univers, un mocador penjat del coll; o per ser el millor pare de la casa, amb una corbata n'hi ha prou. A més de molta imaginació, cosa que als més petits de la casa els hi sobra.

Aporta informació

Hem de tenir en compte que hi ha infants molt reservats que no volen disfressar-se; a d'altres els fa por, n'hi haurà que no ho podran fer per creences religioses seves o dels seus pares i d'altres que s'estarien tot el dia vestint-se de diferents personatges... Tant si es disfressen com si no ho fan, el fet sempre ens aporta molta informació sobre ells. A més, també hauríem de respectar la idiosincràsia de cada infant i permetre-li no disfressar-se si no ho vol fer. Així mateix hem de tolerar que adoptin un personatge o un rol del sexe contrari al seu. És a dir, un nin pot adoptar en el seu joc la disfressa de la mare, o una nina la disfressa d'un pirata. Deixem, per tant, que siguin ells els que ho triïn i no els creem prejudicis dient-los que és una disfressa de nin o de nina. ■

Recomanacions:

El blog de Hansel i Greta

<http://hanselygreta.blogspot.com.es/>
És el blog de dues noies que expliquen les seves experiències com a mares i, a la vegada, ens donen idees.

El blog Carnaval y disfraces

<http://www.carnavalydisfraces.es/blog/>
en aquest blog ens donen moltíssimes idees sobre tot tipus de disfresses per a diferents ocasions.

